

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 800
Letna naročnina L. 1.500
Letna inozemstvo L. 2.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 2 (622)

Gorica - četrtek 12. januarja 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Naša dolžnost napram komunizmu

Štirikrat na leto imamo zbirko za Marjanišče, molimo za duhovnike. To je zelo važno opravilo. A ni zadosti prositi Boga, da bi nam dal novih duhovnikov, treba je najprej prositi, da bi nam dal apostolov. Apostoli pa bi morali poznati moderne razmere in potrebe. Ni mogoče premagati materializma z materialističnim mišljenjem in z materialističnimi željami in ideali. Socialna reforma je potrebna in je pravična, a vse naše upanje mora biti nadnaravno. Najbolj vroče želje morajo biti obrnjene na duhovne dobrine. Zemeljski blagor je samo sredstvo, mora biti samo prtljaga ne pa zastava naša. Če človek vedno govori in misli samo na telesne dobrine, kako bo mogel misliti na nadnaravno? Če je cilj človeku, priti na vrh droga, kjer se dobijo vse dobrine, kako moremo misliti, da bo plezal na križ? Mi ljudem: lahko nekaj obljublamo, drugi jim bodo veliko več. Marksisti imajo vsa sredstva in jim je vse dovoljeno, nam pa ne. Kadar se je ljudstvo vrglo v prepad uživanja in pohlepnosti, ga nihče ne ustavi več. Ne pomaga mu dopovedovati, da vse gmotno blagostanje, doseženo za ceno človeškega dostojanstva, prinaša samo nesrečo. Ne bo se ustavilo, dokler ne izpije keliha do dna. Potrebna je svoboda pred telesnimi potrebami, a je tudi neobhodno potrebno ljudem pomagati, da si pridobijo svobodo duha z moralno in versko vzgojo. Neobhodno potrebno je, da jih rešimo strupa praktičnega in teoretičnega materializma. Kako bomo vse to dosegli? S tem, da obrnemo njihove misli in želje na resnične duhovne vrednote, s tem, da izrijemo iz njihovega srca malike in postavimo na njihovo mesto Boga. Treba je izboljšati človeka, celega človeka, ne samo da bo imel dovolj jesti in piti, ampak da bo tudi versko in moralno živel bolj intenzivno. Sindikalisti, politiki, razni ravnatelji so potrebni v moderni družbi, a še veliko bolj so potrebni apostoli, ne zato da bi iz vsakega apostola naredili delavca, ampak zato, da bi iz vsakega delavca naredili apostola. Nekdo bo morda rekel: »Saj me ne bodo poslušali.« Seveda te ne bodo poslušali, če jim boš govoril samo o napredovanju, o plači, o stvarkah, tedaj bodo samo na te reči mislili, a če boš pokazal moč svoje vere, če jim boš pokazal, da je verski ideal najvišji, da je Kristus največja osebnost, da je samo en Odršenik, bodo pristuhnil. Mase verujejo bolj idealu kakor vsakdanjemu kruhu. Naši ljudje so med vojno znali veliko žrtvovati za svobodo svoje domovine, imeli so velik ideal. Komunizem ne predstavlja kosa kruha, ampak je neka filozofija, socializem je postal marsikje zmagovit, ker je politiko spremenil v mistiko, v vero, ne da bi proletarce obogatil. Z zmago proletarjata, kakor pridigajo komunisti, so delavci postali iz delavcev neke trdke, delavci države. Socializem ni nobenega delavca obogatil, a je dal neki surogat vere ljudem, ki niso več vere imeli, dal je neko upanje ljudem, ki so bili obupani, ustvaril je neko solidarnost med ljudmi, ki so se čutili same. Torej ne bo materialno bogastvo premagalo materializma, ker človek čim več ima, tem več želi. Potrebno je, da pravičnost zmaga, a istočasno je treba doseči izboljšanje političnega, moralnega in verskega življenja ljudi. Zato je treba, da vsak katoličan postane misliljarn v svojem okolju. Ljudstvo je željno resnice. Če mu ne damo duhovnega kruha istočasno kakor materialnega, se lahko zgodi, da bo lačen človek iskal oboji kruh drugje. Človek ne more živeti brez vere in, če nima prave Kristusove vere, bo politika njegova vera, država bo njegov malik, partija njegova cerkev, tajnik partije pa njegov veliki duhovnik. Med vojno, ko ni bilo pristnih izdelkov, so se ljudje zadovoljili s surrogati, ravno tako se danes ljudje zadovoljijo s surrogatom človeške mistike, ker ne poznajo več božje mistike, prave vere, ki edina osrečuje. Zato je treba veliko takih apostolov, ki se z vsemi močmi

trudijo, da prinesejo razsvetljenje ljudem, ki žive še v temi, apostolov, ki bodo pričali s svojim življenjem, da njihova vera ni navadna literatura, ki bodo manj mislili na stranko in pokazali več prave ljubezni, ker na svetu bo zavlada tisti, ki svet bolj ljubi in mu zna to tudi dokazati. B. R.

Sklepi konference v Casablanci

V soboto se je zaključila v Casablanci konferenca predsednikov petih afriških držav; udeležili so se Mohamed V. (Maroko), Nasser (Združena arabska republika), Mobiti Kheita (Mali), Nkrumah

(Ghana) ter Seku Ture (Gvineja). Na dnevnem redu je bilo kongoško vprašanje, Alžirija, Sahara, Mavretanija. Vendar je iz zaključnega poročila razvidno, da je bil Kongo osrednja točka razpravljavanja. S tem v zvezi so soglasno sklenili odpoklicati vojaške oddelke v Kongu iz sklopa ZN, če ne bo Lumumba osvobojen. — Sklenili so tudi ustanoviti skupno vojaško poveljstvo ter širo posvetovalno skupščino. — Vendar kljub zunanji soglasnosti v zaključnem poročilu so se na konferenci pokazala tudi težka nasprotja in rivalitete med različnimi afriškimi voditelji. Tako niso na konferenco povabili tunizijskega predsednika Burgibe, ker je sprt z Nasserjem. Po drugi strani si črnki in arabski voditelji ne zaupajo preveč.

Prekinitev odnosov med ZDA in Kubo

Svetovno časopisje je minuli teden posvetilo veliko pozornosti in komentarjev nepričakovani prekinitvi diplomatskih odnosov med Združenimi državami Amerike in režimom Fidela Castra na Kubi. Sporočilo o tem je dal sam predsednik Eisenhower dan pred napovedano razpravo v Varnostnem svetu o kubanski obtožbi, češ da ZDA pripravljajo splošen napad na Kubo.

Ukrep o prekinitvi diplomatskih odnosov s Kubo je sprejela republikanska vlada s predhodnim posvetovanjem z novoizvoljenim predsednikom Kennedyjem. Toda slednji ni hotel kljub temu komentirati odločitve republikanske vlade, ampak se je omejil na izja-

vo, da do 20. januarja nosi odgovornost še predsednik Eisenhower. Vsekakor je jasno, da bo Kennedy spriče te drastične odločitve imel vsaj za nekaj časa zvezane roke v svoji politiki do Kube, ker je bil tako rekoč postavljen kratkoma pred izvršeno dejstvo.

Večina ameriških krogov in javnega mnenja se je ugodno izrekla o pretrganju odnosov s Fidelom Castrom, kajti po njihovem je bila mera izzivanja polna. Vlada Fidela Castra je namreč dala ameriški vladi ultimatum, da mora v teku 48 ur skrajšati število osebja pri svojem veleposlaništvu na Havani na enajst oseb. Ameriški vladi se je to zdelo poniževalno in je sprejela odločitev, da pretrga diplomatske odnose s kubansko vlado. Skrb za ameriške interese na Kubi pa je izročila švicarskemu veleposlaništvu. 62 ameriških diplomatov je v roku omenjenih 48 ur zapustilo Kubo in se vrnilo v ZDA; ostalih enajst pa že pripravljajo kovčke in bodo vsak čas zapustili otok. Ameriška vlada je svetovala tudi ostalim ameriškim državljanom, naj se vrnejo v domovino.

Zanimivo, da je kubanska vlada zelo zmerno reagirala na ameriški sklep. Omejila se je le na izjavo, da vzema ameriško odločitev na znanje in da izroča skrb za svoje interese v ZDA češkoslovaškemu veleposlaništvu. ZDA imajo na Kubi še oporišče Guantanamo, katerega usoda ni še znana.

Razprava v Varnostnem svetu o kubanski pritožbi, češ da ZDA

De Gaulle je zmagal

V Franciji: 15.000.000 »da«
5.000.000 »ne«

V Alžiriji: 1.756.305 »da«
781.922 »ne«

Na nedeljskem ljudskem glasovanju v Franciji ter Alžiriji so francoski državljani ponovno v veliki večini izrekli zaupnico predsedniku republike De Gaulle. Kljub negotovostim, ki so spremljale glasovanje, je izid teh posebnih volitev pokazal, da je general De Gaulle edini človek v Franciji, ki lahko reši na za Francijo dostojen način alžirsko vprašanje.

Vprašanje, pred katero so bili postavljeni francoski volivci, je bilo naslednje: Ali odobravate politiko vlade, ki naj privede do sa-

moodločbe Alžircev ter še pred to ustanovitve začasnih javnopravnih ustanov? Večina volivcev tako v matični Franciji kot v Alžiriji se je izrekla za »da« tej De Gaullovi politiki. Od skupnih 20 milijonov oddanih glasov se jih je 15 milijonov izreklo za »da« ali 75%, okrog 5 milijonov pa je glasovalo »ne« ali 25%. V Alžiriji pa se je za »da« izreklo 1.747.529 volivcev, za »ne« pa 782 tisoč. — Veliko volivcev, tako Francozov kot muslimanov, se je v Alžiriji vzdržalo glasovanja, zlasti v mestih Orana in Alžira. Srednja volilna udeležba je znašala okrog 65%.

De Gaulle ima sedaj v rokah dobro karto ne toliko v igri proti alžirskim upornikom, ampak proti francoskim kolonom in desničarjem, ki so mu doslej najbolj ovirali rešitev alžirskega vprašanja. Vendar kljub tej nepričakovano visoki zmagi, ne bo rešitev alžirskega problema prišla sama od sebe, ampak bo nujno moralo priti do stikov in pogajanj z uporniki. Takoj po objavi uradnih izidov so se v Parizu razširile govorice, da misli general De Gaulle podvzeti neko izredno pobudo v tem smislu.

Nedeljsko ljudsko glasovanje je v Franciji potekalo mirno, v Alžiriji pa je bilo več krvavih incidentov, med katerimi je izgubilo življenje okrog 40 oseb.

RAZNE NOVICE

»Dan evangelija« po italijanskih zaporih

Po vseh zaporih Italije so dne 6. januarja praznovali »dan evangelija«. To je res lepa in hvalevredna poteza italijanske vlade, ki se je na ta lep praznik sv. Treh kraljev spomnila tudi trpečih po ječah. Vsi jetniki po Italiji so dobili darilni zavoj in en izvod sv. pisma.

V Rimu je v ječi Regina Coeli daroval sv. mašo za kaznjence kardinal Traglia ter podelil vsem kaznjencem, ki so prvič oblekli novo, nič več značilno progasto obleko, papežev blagoslov.

Prihod »treh kraljev« v Bologno

V Bologni so tudi letos na poseben način počastili sv. Tri kralje. Nadškof in kardinal Lercaro je hotel tudi letos, že osmič obnoviti prastaro navado Bolončanov, ki v slovesnem sprevodu preko mest-

nih ulic spremljalo sv. Tri kralje do jastic v baziliki sv. Petronia. Nad dve sto oseb, oblečenih v lepe srednjeveške kostume, se je udeležilo slavnostnega spreveda, glavne osebe pa so bili sv. Trije kralji na velblodih. Vsi so nato vkorakali v baziliko, kjer se je vršil drugi del proslave Misterij Kristusovega rojstva, katerega je lepo uprizorilo 40 mladih igralcev ob petju božičnih pesmi.

Silen požar v tovarni gumija v Turinu

Silen požar, ki je trajal 16 ur, je uničil dne 7. januarja turinsko tovarno gumija CEAT. Po še neuradnih vesteh, naj bi požar povzročil nad dve milijardi lir škode. Razen stavbe je požar uničil še vse stroje, električne naprave in veliko količino že dovršenih gum. Vrh vsega bo še tovarna, do ponovne postavitve, brez dela in tako tudi brez zaslužka. Ni še znano, kako je prišlo do požara.

18 smrtnih žrtev zaradi požara v San Franciscu

Zdi se, da se je letošnje leto začelo v znamenju požarov. Iz San Franciscu poročajo, da je v nekem hotelu, po neprevidnosti pijanega stanovanca, nastal požar, pri katerem je izgubilo življenje 18 ljudi. V hotelu so stanovali mnogi stari upokojenci, ki se niso mogli niti sami premikati in so jih morali gasilci z velikim naporom spraviti na varno. Vendar vseh niso utegnili rešiti, ker se je ogenj naglo razširil. Nad 30 oseb je zadobilo tudi opekline in so jih morali spraviti v bolnišnico.

Hierarhija v Vietnamu

Sveti oče je dal lastno cerkveno hierarhijo Vietnamu. Dežela je razdeljena na tri cerkvene pokrajine, ki štejejo skupno 20 škofij. Vsi škofje so domačini razen dveh. V Vietnamu je sorazmerno mnogo domačih duhovnikov. Ravno to dejstvo je omogočilo, da se je dežela v cerkvenem oziru popolnoma osamosvojila.

Zmešnjava v Laosu

Položaj v Laosu je še vedno zmeden in negotov. Eno je gotovo, namreč da se državljanska vojna med pristaši sedanje vlade princa Bun Uma ter filokomunističnimi elementi gibanja Patet Lao pod vodstvom generala Kong Li-ja nadaljuje v severnem delu dežele, ki meji na komunistični Vietnam. Vsak dan prihajajo nova poročila danes o napredovanju enih, jutri pa nasprotnih sil, tako da se z gotovostjo ne ve, kakšen je resničen vojaški položaj v tej južno-azijski državi. Laos je namreč danes eno izmed akutnih žarišč hladne vojne med Vzhodom in Zahodom in se lahko vsak trenutek sprevrže v drugo Korejo. Da je položaj resen, priča tudi izredno zasedanje Južno-azijske obrambne zveze SEATO v Bangkoku prejšnji teden,

ko so se razširile novice, da so posegle v Laoško krizo komunistične čete iz Sev. Vietnama in Rdeče Kitajske. Nad tem tujim vmešavanjem so bili zlasti zaskrbljeni Amerikanci. Končno je prevladalo mnenje Velike Britanije, naj se laoska kriza skuša rešiti po diplomatski poti. V ta namen so sklenili, naj se skliče Mednarodna komisija za premirje v Laosu, ki so jo ustanovili leta 1954 v Ženevi ob zaključku vojne v Indokini; obenem naj se skuša vplivati na princa Bun Uma, da bi vključil v svojo vlado še druge osebnosti iz nevtralističnih krogov.

Vlado princa Bun Uma je pretekli teden potrdil laoski parlament in je slovesno zaprisegla ter tako postala ustavna vlada.

TELEGRAMI

BONN: Nemški kancler Adenauer je minuli teden izpolnil 85 let. Adenauer je najstarejši državnik v Evropi in morda tudi na svetu, ki se še aktivno bavi s politikom. Kljub temu je na svečanem praznovanju svoje 85-letnice izjavil, da vprašanje njegovega naslednika ni še tako aktualno.

SALZBURG: V tem nemškem mestu so se zbrali vsi »vrhovi« socialno-demokratskih strank v Evropi ter obravnavali poleg aktualnih evropskih vprašanj tudi moskovsko izjavo 81 komunističnih partij. — Sklenili so tudi, da bo v jeseni v Rimu shod socialdemokratskih voditeljev vsega sveta.

PARIZ: Za prihodnji mesec so napovedali v Parizu več državnih srečanj in sestankov. — Najprej bo Macmillan 28. t. m. gost generala De Gaulle, za njim pa pride v Pariz kancler Adenauer. 12. februarja pa bo prav tako v Parizu tako zvan »evropski vrh«, katerega se bodo udeležili predsedniki vlad šestere držav Male Evrope.

WASHINGTON: Novoizvoljenega ameriškega predsednika Kennedyja so v ameriškem parlamentu uradno proglasili za predsednika ZDA v prihodnjih štirih letih. Slovesen prenos oblasti pa bo 20. t. m. — Kennedy je za svojega posebnega svetovalca in poslanca imenoval znanega senatorja Harrimana.

NEW YORK, OZN: Sovjetska zveza je zahtevala sklicanje Varnostnega sveta v zvezi s položajem v Kongu. Ta zahteva je presenetila kroge v ZN, saj je komaj dvajset dni, ko je VS zaključil razpravo o Kongu.

BEOGRAD: V Jugoslavijo je prišel v nedeljo na 6 dnevni obisk predsednik afriške države Gvineje Seku Ture. Na Obisk v Jugoslavijo je prišel direktno iz Casablance, kjer se je udeležil konference petih afriških držav. — Afriški državnik je obiskal tudi Ljubljano in Zagreb.

Bog se človeku razodene

Mojzes je pasel drobnico svojega tasta pri gori Horebu. Videl je tam grm, ki je gorel, a ni zgorel. Tedaj je Mojzes dejal: »Stopim tja in pogledam to veliko prikazen, da grm ne zgori!« Ko se je bližal, se je oglašil Bog iz sredine grma in mu rekel: »Ne bližaj se semkaj! Sezuj si čevlje z nog! Kajti kraj, ki na njem stojiš, je sveta zemlja. Jaz sem Bog tvojega očeta, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov.« Tedaj si je Mojzes zakril obraz; kajti bal se je gledati Boga. (2 Mojz 3, 1-6).

V veliki ljubezni do grešnega človeka se je Bog sklonil na zemljo in je ljudem govoril v prikaznih in v človeku razumljivi govoric. »Mnogokrat in na mnoge načine je Bog od nekdaj govoril po prerokih in očakih; nazadnje, v teh dneh, pa nam je govoril po svojem Sinu.« (Hebr 1).

Kaj je Bog govoril? — Povedal nam je, kdo je on in kaj dela, pa tudi kdo smo mi in kaj moramo delati. Iz božjih ust je človek slišal dejstva in resnice, ki bi mu sicer ostale vedno skrivne. Bog se je na ta način ljudem razodela. Kar je nekdaj razodel, ukazuje svoji Cerkvi oznanjevali. On sam pa nas razsvetljuje in nas podpira, da njegove besede sprejemamo s spoštovanjem, hvaležnostjo in smo jim pokorni.

ŽIVLJENJE GOVORI

MARIJIN JETNIK

Med devetdnevno pred Brezmadežno leta 1960 je karmeličan pater Bazilij sv. Ane povedal sledeči dogodek.

Koncem aprila leta 1949, ko je bilo Marijino romanje, je bil tudi on med tistimi duhovniki, ki so spremljali Marijin kip. V Vicenci so nesli kip tudi v ječe in sicer v žensko ječo dva dni in v moško dva dni. V ječi je bil zaprt mladenič, ki je bil obsojen na 24 let ječe zaradi umora. Trdil je, da je nedolžen, ni pa mogel dokazati to svojo trditev. Preden so prinesli Marijin kip, se je postil ob kruhu in vodi 40 dni in tudi spal je na golih tleh samo zaviti v odejo. Z velikim zaupanjem je prosil Mater božjo rešitve. Tudi ko je bil Marijin kip tam, je bil vedno pri Mariji. Tisti dan, ko bi morali odnesti kip, je prišel k patru in rekel: »Glejte, pater, moje roke niso krvave, moje roke so čiste in jaz upam, da bom odšel iz zapore skupaj z Marijo.« Pater je odgovoril, da upa, da se bo izkazala njegova nedolžnost in da se bosta kje zunaj videla. »Ne, ne,« je odvrnil mladenič, »še danes bom šel ven skupaj z Marijo.« Pater ni vedel, kaj bi na to odgovoril, in je šel proč. Zvečer ob sedmih je bila poslovnica pobožnost. Začeli so moliti rožni venec. Med molitvijo je prišel paznik k patru in prosil, naj pošlje jetnika. Mimo se je klical, v rav-

nateljstvo. Med 180 jetniki ni bilo prav lahko ga izslediti. Vendar ga je pater našel in mu rekel, naj gre v ravnateljstvo. Mladenič se mu je nasmehnil in je šel. Čez deset minut pokličejo še patra. Ko je pater stopil v urad, je zagledal tam fanta, ravnatelja, kvestorja in poveljnika karabinerjev. Tedaj so se nasprotna vrata odprla in vstopila je mladenka z dvema karabinerjema ob strani. Stopila je k fantu in mu dejala: »Mimo, očeta sem ubila jaz in ne ti. Ubila sem ga, ker je nasprotnoval moji ljubezni do nekega poročenega. Večkrat sem si že hotela vzeti življenje, pa nisem mogla. Sedaj, ko sem to izpovedala, sem bolj mirna.«

Fant je res odšel iz zapore istočasno z Marijo in sicer je šel pred Marijinim kipom, bos, v rokah noseč borno culo.

Pater je povedal ta dogodek veliki množici, približno 50.000 ljudi, ki so čakali zunaj, ko je prišel kip iz zaporov. Fanta so potem vabili v razne družine, on pa ni hotel sprejeti drugega kot suh kruh, katerega je namakal pri kakšnem vodnjaku. Spremljal je še Marijo v tistem kraju, potem pa je odšel k trapistom v Frattochio, postal je redovnik in si še vedno včasih dopisuje s patrom. Pisal je, da je bil prej jetnik svetne oblasti, sedaj pa je Marijin jetnik.

Monakovo se je poslovilo od svojega nadškofa

V četrtek 5. januarja se je Monakovo na veličasten način poslovilo od svojega nadškofa, kardinala Jožefa Wendelna, ki je nenadoma umrl na zadnji dan leta, ko se je vrnil iz stolnice, kjer je imel svoj zadnji govor. Od novega leta do četrтка je ležal v stolnici na mrtvaškem odru in nepregledne množice so se od njega še zadnjikrat poslovile. Pa ne samo Monakovčani, ves katoliški svet se je v duhu poslovil od nadškofa, ki je v tem letu igral v zgodovini sv. Cerkve tako veliko vlogo. Njegovo mesto je bilo izbrano, da je postalo središče vsega sveta ob priliki mednarodnega evharističnega kongresa. Mnogim je bilo dano, da so monakovškega nadškofa tudi osebno videli in spoznali. — Kardinal Wendel je bil star 59 let.

Izredna delavnost sv. očeta v minulem letu

Ob koncu leta, ko se vsak resen človek ozre nazaj na prehojeno pot, nam mora biti sv. oče Janez XXIII. najsvetlejši zgled delavnosti in nesebične požrtvovalnosti. Kaj vse zmora ta častitljivi starček! S sv. Pavlom bi lahko vzkliknil: »Ljubezen Kristusova me priganja!« Velikanska je bila njegova delavnost v preteklem letu:

Odprl je leto s prvo rimsko škofijsko sinodo, ki je bil nekak preludij v veličastni prihodnji vesoljni koncil. V novembru je sklical in sprejel pripravljajalno komisijo za koncil ter izdal Motu proprio »Superni Dei nutus«. Poleg tega je izdal še druga pastirska pisma in nad 40 pisem raznim škofom, kardinalom in državnim tajnikom po svetu. Nemogoče je prešteti papežev sprejeme, saj so se vršili skoro vsak dan. Objavljenih je bilo nad 90 njegovih govorov in poslanic, nešteto pa je bilo govorov raznim skupinam v privatnih avdiencah, ki sploh niso bili objavljeni. V svojih govorih se je posluževal latinščine, italijansčine, francosčine, španščine in angleščine.

Nešteto je bilo tudi uradnih sprejemov visokih osebnosti in državnikov, med drugimi sprejem anglikanskega canteburškega nadškofa Fisherja; prvič v zgodovini

je imenoval za kardinala črnskega in japonskega škofa. Imenoval je tudi nad 20 novih škofov in nadškofov in ustanovil nad 30 novih škofij, med temi škofijo v novi prestolnici Brazilije.

Izvršil je vrsto obiskov po rimskih cerkvah, zlasti v postu, ko je vsako nedeljo obiskal posebno postajno cerkev. Pa tudi izven Rima je bil večkrat. Sv. oče Janez XXIII. je tako rekoč »zrevolucioniral« stroga pravila vatikanskega ceremoniala.

Stoletnica sv. Pavla

Letos obhaja Rim 19. stoletnico Pavlovega prihoda v Rim. Pripravljajalni odbor je sklenil, da se bo ta stoletnica nadvse slovesno praznovala. Na predlog prof. Henrika Josija bodo tekom leta uprizarili veličastno procesijo po via Appia, katero so prehodili pred 19 stoletji prvi rimski kristjani, ko so hiteli naproti sv. Pavlu, ki je prihajal v Rim kot ujetnik Kristusov.

Ameriški škofje obsojajo italijanske filme

Skofovska ameriška filmska komisija, katero sestavljajo škofje iz Patersona, Steubenville, Bridgeporta, Lincolna in Los Angelesa, je sestavila ostro poslanico, s katero opozarja na nevarnost vedno večjega števila nemoralnih filmov. Hollywoodska filmska umetnost zapada vedno bolj vplivu pokvarjenih evropskih filmov, zlasti francoskih, a tudi italijanskih. Ameriški zakon filmske produkcije, ki je vse od leta 1930 dalje ščitil moralno neoporečnost filmske industrije, se spričo nemoralne evropske poplave vedno manj spoštuje. »V letu 1960,« pravi poslanica, »so premmogli filmi ne samo skvarili okus občinstva, temveč tudi pohujšali nedolžno mladino. Nemoralni filmi ne škodijo samo katoličanom,« zatrjujejo ameriški škofje, »temveč so velika nevarnost za vse veroizpovedi, za vse ljudstvo.« Zato pozivajo škofje, naj bi se Američani vrnili na pot pravega presojanja filmov in se nato vzdržali filmskih predstav, ki ogrožajo moralno neoporečnost poštenega ljudstva.

Ameriški škofje sedaj vse drugače sodijo in človek jim more spričo poplave nemoralnih italijanskih filmov dati prav.

4000 otrok poje pred sv. očetom

V tednu med Božičem in novim letom se je vršil v Rimu 8. kongres svetovne federacije »Pueri Cantores«. Iz 12 držav sveta je prislo 4.000 mladih pevcev v spremstvu svojih voditeljev. »Pueri cantores« je velikansko združenje, ki obsega 170.000 članov iz 83 držav. Iz Japonske je prislo skupina pevcev pod vodstvom državnega predsednika, dve posebni letali sta pripeljali v Rim ameriške kongresiste, iz Francije so prišli trije posebni vlaki.

V teku kongresa med božičnimi prazniki so mali pevci priredili dne 30. 12. 1960 velik pevski koncert v Sportni palači na bivšem rimskem razstavnem prostoru.

Koncert se je pričel ob devetih zvečer. Bil je nepopisen prizor, ko se je v bajno razsvetljeni Sportni palači usulo to mlado belo cvetje po ogromnem prostoru. V hipu so zasedli v popolnem redu štiri velike odseke, ki se v tri nadstropja dvigajo iz arene. Ostalih 14 odsekov velike okrogle palače je bilo določenih za gledalce. Belo oblečeni dečki so s ploskanjem v taktu pozdravljali odličnike, ki so prihajali v palačo: kardinale, zastopnike vlade in predstavnike drugih oblasti.

Na zapadni strani arene je bil prirejen oder, pokrit s preprogami živahnih barv. Pred ta oder so pričeli prihajati predstavniki narodnih društev Pueri Cantores, ki jih je množica, ki je medtem v precejšnji meri zasedla ogromno stekleno palačo, navdušeno pozdravljala.

Nato so pričeli s koncertom. Najprej je nastopila pod vodstvom dirigenta msgr. Bartoluccija Sikstinska kapela, ki je dovršeno izvajala tri pesmi: Oremus pro Pontifice (Bartolucci), Hodite Christus natus est (Palestrina) in Exaltato Te (Palestrina). Poleg otroških glasov sodelujejo v tem zboru tudi priznani operni pevci.

Po vsaki izvajani točki je poleg poslušalcev vzvalovila tudi snežno bela poljana malih pevcev, ki so v zboru pozdravljali izvajalce.

Pri naslednji točki so vsi mali pevci vstali, dočim je na odru nastopila le majhna francoska skupina. Vsem je dirigiral predsednik mednarodne zveze Pueri Cantores msgr. Mailet. Nad 4.000 pevcev je pod njegovim vodstvom enotno izvajalo Perosijevo delo: O Sacrum Convivium, nato pa svečano koralno pesem Van Berchemia iz 16. stol. Medtem ko je prvi pesmi poudarek veselja, ki ga ponavljaj refren Aleluja, Aleluja, je v drugi poudarek na prošnji usmiljenja Miserere.

Za tem so različne skupine v svojih jezikih zapele Sveto noč, ki je globoko ganila vse poslušalce. Nadaljnja točka sporeda je predstavljala pesem II est né le Divin Enfant (Noyon), ki so jo izvajali gojenci msgr. Malleta, ki ima v Parizu poseben zavod, v katerega sprejema male pevce. Tu imajo poleg rednega študija sistematično pevsko šolo, v katero hodijo, dokler ne mutirajo. Vse zdrževanje in pouk v zavodu sta brezplačna.

Zboru se je poznalo veliko solanje in skrbna priprava, zato je žel za svoje izvajanje silno navdušenje.

Mali pevci iz Laekena v Belgiji so nato zapeli pesem: Le Noel du Sonneur. Pesem je valovila po obširnem prostoru, kakor odmev udarcev zvonov in žela veliko odobravanje.

Sledil je zbor italijanskih pevcev iz Bergama, ki je uspešno zapel Bartoluccijevo pesem Christus natus est.

Mali pevci iz Fribourga in Solothurna v Švici, ki jih je vodil edini laični dirigent na koncertu g. Fletcher, so zapeli dve pesmi: O du liebe's (Haug) in Colin (Boller). Ritem obeh pesmi je bil zelo živahen. V pesmi Colin je podano tipično švicarsko jodlanje.

Angleži so zapeli pravtako dve pesmi; večina dečkov je imela zelo visoke sopranske glasove. Zapeli so: The seven joys of Mary in The keel Row, ki je izredno živahna vesela pesem.

Mali pevci iz Münstra v Nemčiji so zapeli: Es ist euch gut (Vulpius), Es kam ein Engel (Hassler) in Radix Jesse (Gallus). Tudi izvajanje teh pevcev je bilo dovršeno.

Za zaključek prvega dela je sledila mogočna himna Hümme de Serapion (Martin), ki so jo zapeli pod vodstvom msgr. Mailetta mali pevci iz Pariza, ob spre-

»Komaj nastopi nov dan, že preži nad menoj žalost. Z večernim mrakom pa pada teža v moje srce. Povsod me spremlja moja bolest, vedno me zasledujejo moji trudni koraki, moje žalostne misli in bolna domišljija.«

Filmski igralec James Dean

ljavi fanfar in ostalih zborov. Himna je razdeljena v dva dela. Moški zbor odgovarja otroškemu zboru. Zlasti lepa je bila solo točka, ki jo je v altu zapel neki pariški deček.

V drugem delu koncerta so najprej nastopili francoski pevci iz St. Martina. Zapeli so: En son temple sacré in v italijansčini znano popevko Santa Lucia, v kateri se je zlasti odlikoval otroški alt solo.

Sledili so pevci iz Posarja, ki so zapeli v latinščini Ave Maria in neko veselo nemško popevko.

Mali pevci iz Tunisa so zapeli v francosčini Chanton Noel.

Irski otroci iz Dublina so zapeli tri pesmi: Lift thine eyes, Mardean im bearra in Citi as col raitin. Nastopili so v rdečih suknjičih in čepicah ter rumenimi hlačami. Pesmi so bile zelo visoke, zaradi česar so tu in tam malo spodrknili.

Francija je bila tu zastopana z malimi pevci iz St. Brieuca. Zapeli so Dans une humble étable (Metayer) in Le bel ange du ciel (Noyon). Zbor je imel zelo lepe glasove s prijetnima solistoma, sopranom in altom.

Mali pevci iz Bergama so tokrat zapeli Venite exultemus (Corbetta) in italijansko narodno himno Mamelli: Fratelli d'Italia, ki so jo vsi poslušali stoji.

Nato so znova nastopili gojenci msgr. Mailetta s pesmijo Notte, v kateri je nastopil zelo lep solo alt. Dodali so izredno ljubko zapeto italijansko ljudsko popevko Montanara, ki je zbudila silno navdušenje vseh poslušalcev.

Nadaljno točko so izvedli mali pevci iz St. Croix. Zapeli so sredi arene pesem Salve Regina.

Za zaključek pa so pod vodstvom msgr. Mailetta zapeli vsi zbori Christus vincit in Bachov zaključni koral iz Pasijona. Uprizorili so izredno sceno, ko so posamezne skupine malih pevcev prihajale iz vseh vhodov arene v njeno sredo in izoblikovale podobo zvezde. Njihovo petje so spremljale fanfare in trompete. Tako je nadvse uspešni koncert dobil svečan zaključek.

Na novega leta dan so se v baziliki sv. Petra kongresisti pridružili 25.000 romarjem in s svojo navzočnostjo in še posebno s svojim petjem spremenili in oživili baziliko, kakor je dejal pozneje sv. oče sam. 4000 mladih pevcev je s svojim petjem sodelovalo pri sv. maši in odgovarjalo liturgičnim mašnim molitvam. Bazilika sv. Petra ni še doživela kaj podobnega. Po končani sv. daritvi je sv. oče vidno ganjen nagovoril mlade pevce, ki so mu s svojo navzočnostjo in navdušenim petjem prinesli toliko duhovnega veselja. Sv. oče je še posebno poudaril pomen in sodelovanje vernikov pri sv. maši. Kristjan bi ne smel nobene stvari višje vrednotiti kakor sv. mašo. »Kako zelo želim,« je dejal sv. oče, »da bi duhovniki in verniki posvetili tej najvišji daritvi vso pozornost in ljubezen. Verniki naj ne bodo samo navzoči pri sv. maši, ampak naj tudi sodelujejo, ali s petjem ali z molitvijo, mirno in nevsiljivo, da bo čas tudi za osebno molitev in poglabitev. Vsaka maša naj bi bila združena tudi s sv. obhajilom, da bo sodelovanje s sv. daritvijo res popolno.«

Popoldne so mali pevci ponovili svoj

koncert v Neaplju, kjer so bili prav tako navdušeno sprejeti.

Ko poročam o tem koncertu, bi rad pripomnil tole: Doslej sta pomagala pri organiziranju tega koncerta dva slovenska fanta. Jaz pa bi rad, da bi se vključili v to veliko gibanje malih pevcev tudi slovenski otroci, ki bi na ta način ponesli slovensko ime po vsem svetu. Kaj pravite na to, slovenski pevski dirigenti, č. g. prof. Filej in drugi?

Romanus

IZ JUGOSLAVIJE

Iz Maribora

Umril je Justin Oberžan, tajnik škofa Držečnika in škofijski kancler. Imel je veličasten pogreb, ki se ga je udeležilo veliko število ljudstva in duhovnikov, teh zadnjih je bilo 110.

Na miremskem Gradu

so se naselile sestre usmiljenke. Popravile so cerkveno hišo ter jo preuredile za okrevališče starih in onemoglih sester. Tam biva sedaj tudi dr. Jože Gracar, ki je našel potreben mir in se mu zato tudi zdravje boljša.

C. g. dr. Jože Gracar, bivši župnik v Sv. Križu pri Trstu, sedaj upokojeni duhovnik na miremskem Gradu

Novi liturgični predpisi v veljavi

Z novim letom so stopili v veljavo novi liturgični predpisi, ki določajo novo razdelitev cerkvenega leta, spremembe pri opravljanju daritve svete maše in duhovniških molitev brevirja, ter nekaj sprememb glede svetniških godov.

Cerkveno leto se ne deli več le v božično, velikonočno dobo in pobinkoštno dobo, ampak v šest časovnih razdobj: adventni čas, božični čas, ki se zaključuje 13. januarja, predpostni čas, postni čas, velikonočni čas in po binškoštih je čas med letom.

Pri opravljanju daritve svete maše je najbolj opazna sprememba, da se pri obhajanju med sveto mašo ne moli več konfiteor in se ne daje odveza, ampak se moli samo »Glejte Jagnje božje«. Kadar je po sveti maši procesija ali so molitve pri katafalku, takrat odpade zadnji evangelij.

V koledarju so odpravljeni nekateri svetniški prazniki in sicer tisti, ki so se obhajali dvakrat v letu.

PRED MESECEM KATOLIŠKEGA TISKA

Novo leto prinese nekaj novih skrbi, spomni pa tudi na stare. Med temi starimi skrbmi je tudi naročnina na časopise, na radio, televizijo in še kaj podobnega. Marsikdo se pri tem popraska po glavi, češ da ni denarja. Težko odšteje zato denar za radijsko naročnino in televizijo, ko pride do časopisa, se pa rad ustavi in premišlja, ali bi plačal ali bi naročnino odpovedal. Zakaj tako obotavljanje? Ali nisi še izkusil, da je dober časopis tvoj najboljši prijatelj in dobra revija tvoja najboljša prijateljica? Če bi smel, bi urednik lahko povedal čudovite zgodbe, kako sprejemajo zlasti Katoliški glas v nekaterih krajih kot mano z nebes. Roma od hiše do hiše, preberejo ga do zadnje pike. Ko doseže zadnjo hišo, je raztrgan, a tudi zadovoljen, da je prinesel tolikim tolažbo, pouk in zaupanje. V tujini jim je znanec, ki jim prinaša vesti iz domovine. Takole piše naročnik iz Clevelanda:

»List dobivam v redu, po treh dneh ko izide. Z njim sem zelo zadovoljen. Močno mi ugaja jasna in odločna katoliška smer, ki jo list zastopa. In tudi novice, ki jih prinaša, so močno zanimive. Posebno rad čitam vesti iz Jugoslavije in posebno še iz Slovenije, iz katere sem pred 15 leti šel kot begunec pred komunistično tiranijo. Znana mi je Gorica in okolica, katero sem leta 1937 kot turist oziroma izletnik obiskal, in Trst, kjer sem bil leta 1943 pod ital. okupacijo zaprt. Vse, razen zadnjega, mi je zelo ugajalo in sem odnesel iz teh krajev najlepše spomine. Želim le in prosim Boga, da bi ostalo to ljudstvo v teh, tako lepih krajih zvesto svojemu narodu in veri očetov! ...«

Vidiš, tako sodijo naš list po svetu. In ti, ali se boš pomišljal obnoviti naročnino za novo leto? Nekateri suhi listi odpadejo vsako leto, a namesto njih poženejo novi, ki jim vera in narodnost nista prazni besedi. Tudi o tebi upam, da nisi suh list.

Ur.

Cerkveni pevski zbori na Tržaškem

SV. VINCENC

Nekaj dni pred Božičem sem obiskal slovenski pevski zbor v tej župni cerkvi. Imeli so vaje v še precej pozni uri, da bi omogočili prisotnost čimvečjemu številu pevcev. Zbor uradno šteje kar 32 članov, a tokrat jih je bilo na vajah le kakih 15. Preč. g. Marija Gerdola, ki se osebno zana na delovanje zbora, ki se trudi, kolikor je v njegovih močeh, za čimlepše petje, sem prosil za nekaj pojasnil. Tako sem izvedel, da je bodočih zborov v še precej težkem položaju iz enostavnega razloga: primanjkuje stalni pevovodja in istočasno tudi organist. Zadnje čase je sicer priskočila na pomoč gdč. Bernarda Slama, toda je sama tako zaposlena, da jo bo težko dalje zadržati. »Pa niste imeli nikdar lastnega pevovodje?« vprašam. Povedo mi, da nima zbor velikih tradicij, nastal je šele okoli leta 1947-48, ko so Slovenci imeli svojo službo božjo še v majhni kapeli v isti cerkvi. Pokojni msgr. Kramarič je moral premagati veliko težav, da so Slovenci prišli do svoje službe božje v cerkvi. Za zbor se je tudi zanimal zdaj eden, zdaj drugi pevovodja. Skrajno potrebno bi pa bilo, da bi prišli vsaj do stalnega organista.

Družabno je zbor precej živahen: ima svoj lasten odbor, bogat arhiv, prireja od časa do časa družabne večere, izlete in romanja. Zato kljub zgodnji uri (mislim, da vstajanje v nedeljah ob 6. uri zahteva marsikatero žrtev) imam vtis, da bo zbor uspel. Tako velik trud s strani pevcev samih in postrtovalnega gospoda kaplana prej ali slej mora roditi bogat uspeh.

vanje stane še precejšnjih žrtev. Saj sem imel priliko ugotoviti, da marsikatero dekle dela do pozne ure zvečer in žrtvuje uro večerje, da je lahko pri vajah. Tej postrtovalnosti mladih, mislim, da veliko pripomore izredna dobra volja g. Roze Stefančič, ki neustrudno pomaga g. kaplanu, ljubeznivo vabi in spodbuja. Ker pa ima vsaka družina svoje težave, tudi salezijanskemu zboru ni prihranjena skrb: primanjkuje možkih glasov.

Se nekaj se mi zdi omembe vredno: slovenski in italijanski verniki se dobro razumejo med seboj, saj marsikateri pevec in pevka sodeluje pri obeh zborih.

Jurij Slama
(Dalje prihodnjic)

FILM

La ciociara

Po romanu Alberta Moravie je Cesare Zavattini priredil scenarij za film, ki ga režira Vittorio De Sica in v katerem nastopata Sophia Loren. Za film je vladalo precejšnje pričakovanje, bodisi zaradi snovi, ki je povzeta po znanem romanu, bodisi zaradi dejstva, da se je Sophia Loren predstavila občinstvu po tolikem času spet v italijanskem filmu.

Dejanje se godi v Rimu in v njegovi

okolici za časa zadnje vojne, ko Amerikanci nenehno bombardirajo Italijo. Nastopata Cesira in njena trinajstletna hčerka Rosetta. Obe doživita vrsto grdih in težkih srečanj s podivjanimi možmi tistega časa in še bolj s podivjanimi marošskimi vojaki.

Snov filma (iz romana seveda) je zelo močna. Nekateri prizori so v svojem realizmu naravnost surovi. Pri tem se rodi pomislek, ali je pravilno, da so za tako snov izbrali dvanajstletno deklico, ki mora igrati vlogo, popolnoma neprimerno njeni izredni mladosti?

Glede Sophie Loren moramo reči, da je v tem filmu prekosila samo sebe. Ustvarila je dovršen lik »ciociare«; njena igra je tako pristna, naravna in občutena, da gledalca pretrese. Vživel se je v težko vlogo z vsjo globino svoje duše, zato je njen jok resničen, nepotvorjen. Ves čas filma živi z junakinjo, ki jo predstavlja. Tudi Jean Paul Belmondo je odlično upodobil tipičnega izobraženca-idealista, ki je ves zaprt v nekem svojem svetu. Njegova ljubezen do Cesire ne izhaja iz strastnega nagnjenja do nje, temveč iz resničnega čustva. Režija De Sice je skrbno in mojstrsko pripravljena. Res škoda, da se ne bavi rajši z režijo, kajti De Sica — režiser nam je veliko bolj všeč kot De Sica — igralec. Glasbeno spremljavo, ki se v nekaterih momentih tako harmonično spaja s filmom in mu daje večji ton ter poudarek, je pripravil Armando Trovajoli.

Film je primeren le za moralno zrele gledalce.

Mira

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Rimski Slovenci med božičnimi prazniki

Rimski Slovenci smo tudi letos preživeli božične praznike po naših lepih slovenskih navadah. Ob jaslicah smo na večer pred svetim dnevom blagoslovili naše domove, zmolili vse tri dele sv. rožnega venca, nato pa zapeli nekaj božičnih pesmi. V prijetnem razgovoru in ob spominih na dosedanje božične dni je potekel čas in je bilo treba oditi k polnočnici. Božično polnočnico pri slovenskih sestrah na Via dei Colli 10 je tudi letos daroval preč. g. asistent SJ pater Prešeren, ki nas je v govoru povedel v sveto skrivnost božične noči in iz nje povzel nauk za naše življenje. Med sveto mašo smo prepevali slovenske božične pesmi. K polnočnici se je zbralo precej Slovencev; bilo bi jih še več, toda to noč v Rimu ne vozijo redna prometna sredstva.

Tudi na sveti dan, na Novo leto in na praznik sv. Treh kraljev je bila pri č. sestrah na Via dei Colli skupna slovenska sveta maša s precejšnje udeležbo.

V nedeljo dne 8. januarja 1961 pa smo imeli v prostorni dvorani Foyer Pax Romana v palači Salvatiati ob petih popoldne

skupno slovensko božično prireditev. Ob božičnih pesmih, ki so jih peli vsi navzoči, ob deklaraciji in ob govoru preč. g. asistenta SJ pater Prešerna smo preživeli nekaj srečnih in veselih ur.

Z dvema recitacijama (Božična rapsodija in Novoletni pozdrav) smo počastili spomin pok. pisatelja Ivana Preglja, ki je umrl v letu 1960 in ki je bil velik glasnik lepote in trpljenja Primorske.

Koncert božičnih pesmi na ploščah, živahna tombola in domače kramljanje ob zaključku nas je še bolj povežalo med seboj. Vsi udeleženci želimo, da bi bilo takih prireditev v Rimu čim več.

*

Tik pred božičnimi prazniki je na Gregorijanski univerzi v Rimu odlično branil svojo tezo iz cerkvene zgodovine preč. g. Franc Susman. Novemu doktorju, ki je doma iz okolice Ljubljane in ki je doslej deloval v Argentini, naše iskrene čestitke.

Glas iz taborišča

Iz nekega taborišča v Italiji smo prejeli pismo, ki iz njega povzemamo nekaj novic, prizadetim v svarilo, vsem v vednost. »Po tolikem času se Vam moram spet zahvaliti za prejete knjige in drugo. Tukaj je življenje vedno enako; še vedno prihajajo novi begunci, zmeraj jih je več kot tistih, ki odpotujejo preko morja. Zal nas je tudi tekaj takih, ki nikamor ne moremo, ter moramo čakati, da nas smrt odreši tega enoličnega življenja.

Zadnje čase so v naše taborišče preselili dosti Slovencev. Te se pa tako slabo obnašajo, da ni popisati; največ jih je, ki imajo že nezakonske otroke. Takšne ženske s svojim obnašanjem mečejo slabo luč na nas vse. Najbolj žalostno je pa to, da so povečini Primorke, doma iz krajev okrog Gorice, Soške doline in Vipavske.

politične naloge so mu dale Družene države za sovjetsko Rusijo. Končno so mu pobrali še vse njegove dolarje.

S tem je vera v Stalina tega prevaranega komunističnega popolnoma propadla. Dobila je deset let jetništva. Tako se je zgodilo, da je celo začel misliti, da morda Bog le biva, čeprav ga je poprej, dokler je bil še svoboden in v blagostanju, odločno zanikaval.

Tirani izginjajo

Leta 1953 smo po radiu slišali, da je Stalin hudo bolan in kmalu smo tudi slišali o znanilo o njegovi smrti. Ko so ga pokopali, so nam ukazali, da moramo v znak žalovanja za pet minut prenehati z delom. Lahko si mislite, da smo bili s tem zelo zadovoljni, saj če nas je vse življenje ta tiran preganjal, nam je vsaj zdaj pustil pet minut počitka.

Kmalu zatem so sledile razne amnestije za politične kaznjence in vsem je v srce posijalo upanje, da se bo zdaj položaj zboljšal. Še bolj so se naši upi utrdili, ko je malo zatem zletel Berja. Takoj so po taborišču sneli vse njegove slike ter ga ožigosali kot »velikega razbojnika in iz-

Prej fašizem in sedaj komunizem sta iz njih naredila to, kar so: ženske brez srma in brez poštenja. Eno od teh sem nekoč posvaril, pa mi je odgovorila, da mora tako delati, sicer nima za cigarete in za druge svoje potrebe. Druga pa se je obregnila, češ da saj ni več pod materinim krilom in da sme zato delati, kar se ji ljubi. Emancipirane ženske, kot vidite, kot jih uči socialistična morala, ki so jo prinesle s sabo iz domovine. In vendar, če bi jih vi videli, to vam nastopajo kot hčere največjih gospodov...

Ured.: Ali so potrebne opombe k temu pismu iz taborišča? Verna fotografija je tega, kar mnoge doleti, ko se podajo po

Slovenci, ki želite pobliže spoznati petični problem ZEDINJENJA KRISTJANOV, kupujte radi VZHODNI ZBORNIK KRALJESTVO BOŽJE.

svetu in pridejo v begunska taborišča, pa tudi tega, kako socialistična morala, ki jo vcepljajo v duše sedanji mladini, hromi v njih vsak odpor zoper zlo, da se mu vdajo brez pomislekov, ko se jim ponudi prilikost.

Krščanska prosveta na Koroškem

Zadnji teden decembra je v Celovcu zborovala Krščanska kulturna zveza, ki povezuje vse slov. katoliške organizacije na Koroškem, prosvetna društva in farno mladino. Na občnem zboru so padali obračun o delu in letu 1960 in ta obračun je bil zelo pozitiven, saj so v zvezi včlanjene organizacije imele dolgo vrsto kulturnih prireditev, pevskih koncertov in drugih nastopov, ki so pokazali, kako se slovenski človek na Koroškem zanima za slovensko kulturo, se je oklepa z ljubeznijo, sveta mu je in del njegovega bivanja.

Po končanih poročilih so izvolili novi odbor, ki naj vodi delo zveze v tem letu 1961; izvoljeni so bili: prof. dr. Pavle Zablatic za predsednika, dr. Valentin Inzko za podpredsednika, Janko Gabriel za tajnika in še pet odbornikov, med temi sta tudi č. g. Vinko Zalelet ter gdč. Milka Hartmanova.

Med trnjem in osatom

Polemika med »Delom« in »Primorskim« zaradi moskovske izjave

Moskovska izjava 81 komunističnih partij je po reakciji maršala Tita našla odmev tudi v lokalnem komunističnem časopisju. Najprej je zgedalo, da bo omejenjena izjava šla neopazno mimo. Toda ko se je v Beogradu oglasil maršal Tito in je tržaški »Primorski dnevnik« zvesto poročal in citiral vse izjave jugoslovanskih komunistov o moskovski izjavi, se je oglasilo k besedi »Delo«, glasilo slovenskih kominformistov. To odločno brani stališče, ki so ga komunistične partije zavzele do jugoslovanskih komunistov ali, kakor jih oni imenujejo, revizionistov. Med drugim pravi »Delo«, da so v Moskvi označili jugoslovanske komuniste za to, kar namreč dejansko so, to je za revizioniste in mednarodne oportuniste in obenem opozarja »Primorski dnevnik«, da komunisti ne delajo »gnilih kompromisov«, kakor so se izrazili jugoslovanski krogi o omenjeni izjavi.

Takih očitkov niso tržaški kominformisti že dolgo javno izrekli napram titovcem, čeprav v srcu imajo o njih vedno svoje mnenje. Iz tega je pač razvidno, da je sprava med titovci in kominformisti le zunanja, začasna, ki jo bo omajala prva težka preizkušnja.

Stik z Zahodom

Lepega dne so me poklicali na poštni urad. Tam so mi sporočili, da je zame prispel zavoj. Če ga hočem imeti, moram pa zanj plačati 351 rubljev. Pogledal sem na naslov. Silno sem se razveselil. Zavoj mi je poslala mati. Torej je še živela. Neizmerno sem bil srečen. Toda, kje dobiti denar? Prosil sem poštnega uradnika, naj malo počaka. Nisem pa vedel, kaj naj naredim. Da bi kar tako odposlal zavoj nazaj? To mi ni šlo. Saj bi na Zahodu utegnili celo misliti, da jaz tukaj kar plavam v izobilju. Spomnil sem se, da bi denar izprosil pri svojih prijateljih, ki so delali v rudnikih. In res sem v nekaj dneh nabral kar 500 rubljev. Imel sem torej za zavoj in še ostalo mi je. Plačal sem takoj tistih 351 rubljev. (52.000 lir)

Radio Trst A

Teden od 15. do 21. januarja 1961

Nedelja: 9.30 Slovenske narodne pesmi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Velika gala predstava«. Drugi del. Igrajo člani RO. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.45 Koncert mešanega pevskega zbora »Jacobus Gallus« na tretjem pokrajinskem tekmovalju »Antonio Illersberg« v Vidmu. — 17.00 Tržaški obiski: (2) »Skedenj«. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (17) »Čuk se je oženil in druge živalske svatbe«. — 21.30 Koncert kvarteta Radia Beograd.

Ponedeljek: 18.00 Italijanščina po radiu - Janko Jež: 3. lekcija. — 18.30 Baročna glasba. — 19.00 Znanost in tehnika: »Pomen železnice po svetu«. — 20.30 Giuseppe Verdi: »Rigoletto«, opera v treh dejanjih.

Torek: 18.00 Radijska univerza: (15) »Korenine v borbo za vodo«. — 18.30 Dve simfonični pesnitvi. — 19.00 Pisani balončki, radijski teatnik za najmlajše. — 21.30 Koncert pianistke Giuliane Faccanoni. — 22.00 Italijansko sodobno pesništvo v delih sedmih predstavnikov mlajšega rodu: (4) »Piero Bigongiari«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. Druga oddaja. — 18.30 Liki in značaji iz opernih del: (3) »Figaro«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Herman Celjski«, zgodovinska drama v petih dejanjih. Igrajo člani RO. — 22.45 Vivaldi: Gloria v D-duru za soliste, zbor in orkester.

Četrtek: 18.00 Radijska univerza: (3) »Zivalski strupi«. — 19.00 Širimo obzorja: Svet, v katerem živimo: (2) »Voda«. — 20.30 Simfonični koncert orkestra Florentinskega glasbenega festivala in rimskega orkestra Italijanske Radiotelevizije.

Petek: 18.00 Italijanščina po radiu - Janko Jež: 4. lekcija. — 19.00 Sola in vzgoja - Ivan Theuerschuh: »Privzgojimo mladini čut vesti«. — 21.00 Gospodarstvo in delo. — 21.20 Koncert operne glasbe. — 22.00 Obletnica tedna - Rado Bednarik: »Angleška kraljica Viktorija in njena doba - ob 60 letnici smrti«.

Sobota: 15.30 »Potopljeni svet«, drama v štirih dejanjih. Igrajo člani RO. — 18.00 Radijska univerza: (10) »Napoleon III., Cavour in Bismark«. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor »Emil Adamič«. — 21.00 »Poganjač«, radijska igra.

»Italijanščina po radiu«

Nova oddaja Radia Trst »A«

V ponedeljek 9. t. m. ob 18. uri je na sporedu tržaške radijske postaje prva lekcija osnovnega tečaja italijanščine za Slovence, katerega je pripravil dr. Janko Jež. Oddaje tega tečaja, ki obsega v celoti 60 lekcij, se bodo nato vrstile po dvakrat tedensko, ob ponedeljkih in petkih ob 18^h.

»Slovenščina za Slovence«

v Radiu Trst »A«

S prvo oddajo, ki je na sporedu v sredo 11. t. m. ob 18. uri, bodo v programu Radia Trst »A«, po večletni prekinitvi, obnovljene oddaje »Slovenščina za Slovence«, na katere naše čitatelje še posebej opozarjamo.

V oddajah, ki se bodo vrstile vsako sredo, nas bodo posamezni avtorji izmenoma opozarjali na najpogostejše napake, ki jih delamo pri uporabi naše govorice in nas učili pravilne slovenščine, pri čemer bo prof. Vinko Beličič obravnaval stilistiko, prof. Martin Jevnikar slovnicno in pravoslavlje, prof. Jože Peterlin izgovarjavo, prof. Božidar Radovič pa strokovno izrazoslavlje.

Iz božične prireditve v Skednju; zbor in orkester pod vodstvom g. Dušana Jakomina

Vohun iz Vatikana 34

Po spisu o. Petra Leonija
Prir. Mariza Perat

Ljudje številke

Od leta 1948 dalje je taborišče Vorkuta bilo razdeljeno na dva tabora. V prvem taboru so bili politični kaznjenci, ki so dobili lažjo kazen. Z njimi so bili tudi navadni kaznjenci-zločinci. V drugem taboru pa so bili zaprti samo oni politični jetniki, ki so po sovjetskih zakonih bili skrajno nevarni državi. Med temi sem bil tudi jaz. Poleg drugega smo mi na oblekah imeli številke, kot kaznjenci v nacističnih taboriščih.

V tej družbi sem naletel na najrazličnejše značaje in primere. Tako sem tukaj spoznal nekega ubogega muslimana, ki je ves dan sedel na mizi in s topim in izgubljenim izrazom buljil predse. Molčal je cel dan, le ko je zagledal kakega častnika ali predstojnika, ga je začel silovito zmerjati. Tisti, ki so poznali njegovo zgodbo, so dejali, da je nor in da je znorel že prej v taborišču, ker je zvedel, da ga je dal vodja zapreti samo zato, da se je

lahko poročil z njegovo ženo. Spoznal sem nato še dva druga zanimiva tipa. Eden od teh je bil Finec. Ta je vedno vse videl in slišal okrog sebe, govoril pa ni nikoli. Če je kaj hotel, je to pokazal s kretnjami ali pa je napisal na kos papirja, toda nikoli ni spregovoril. To naj bi po njegovem bil protest proti nepravilni sovjetski oblasti.

Voditelji so to dobro vedeli. Nekoč so mu namreč povzročili šok z električnim tokom ter ga spravili v nezavest, ne da bi mu vzeli možnost govorjenja. In tedaj so videli, da je jasno govoril, a da jih je samo zmerjal in nič drugega.

Drugi tip pa je bil neki Krasnov. Ta pa je prišel iz ZDA, seveda bogat in s precej dolarji. Bil je kljub dolarjem prepričan komunist in je zato takoj po drugi svetovni vojni poprosil Sovjete za sprejem v njihov raj. Seveda so ga ti z odprtimi rokami sprejeli ter ga prve čase pustili živeti kar v Moskvi. Toda kmalu so začeli godrnjati, rekoč, da je njegovo luksuzno življenje v pohujšanje proletariatu. Zato so ga spravili na varno, in sicer v poboljševalno taborišče, čeprav je bil že precej v letih. Pred tem so ga seveda vlačili še po raznih ječah, da bi izvedeli, kakšne

torej več kot je zavoj sploh bil vreden. Pozneje sem dobil še več zavojev od raznih drugih dobrotnikov, znanih in nezanih, med katerimi so bili tudi razni duhovniki. Naj gre vsem tem moja pristrana zahvala. Vsak dan molim, da bi jim Bog obilno poplačal to, kar so mi takrat velikušno izkazali.

V jeseni leta 1954 so začeli krožiti glasovi, da bo zelo dosti jetnikov premeščeni; nismo pa vedeli kam, ali v domovino ali v kakšno druga taborišča. V naše taborišče je nenadoma začelo prihajati izredno dosti Nemcev. Stvar je bila ta, da so ti dobivali cel naval zavojev iz domovine in so se zato poživljali na vsu rusko kašo. Zato niso hoteli več toliko delati; za kazen so jih poslali k nam, kjer je bilo bolj strogo. Vendar pa je to splošno izboljšanje bila nevarna igra za vse in moral si biti zelo previden, da se nisi kam ujel. Vem, da so v tem času za vsako malenkost zelo kaznovali jetnike. Tako na primer sem slišal, da so se maja tistega leta jetniki nekje uprli. Zaradi tega se je zbrala cela vojska in so jih pobili kar na mestu približno pet sto.

(se nadaljuje)

Obdarovanje otrok v Trstu

V Italiji je navada, da na praznik sv. Treh kraljev obdarijo otroke. Tudi v Trstu je dr. Miceli, ki je zastopal vladnega generalnega komisarja dr. Palamaro, obdaril v soboto v Avditoriju otroke uslužbencev komisariata. Razdelil je mednje 470 darilnih paketov. V nedeljo 8. januarja zjutraj pa so razdelili med otroke uslužbencev združenih bolnišnic 192 zavojev. Prodajalke na pokriti tržnici in sosednji trgovci v ulici Carducci pa so darovali 200 zavojev učencem zavoda za slepce Rittmayer.

Prometne nesreče v preteklem letu

Zalostna je statistika prometnih nesreč v Trstu v lanskem letu. Zaradi prometnih nesreč je umrlo 21 oseb, 1313 pa je bilo ranjenih, izmed teh 90 hudo, Razna vozila so podrla 418 pešcev, med temi 242 moških in 176 žensk. Tako prinaša moderna motorizacija marsikatero ugodnost, a tudi prenekatero nevarnost in tudi smrt. Krivda prometnih nesreč je bila največkrat prevelika, zlasti po mestu, kjer je promet iz dneva v dan večji. Iz statistike pa je razvidno, da so ženske vsakakor previdnejše od moških, ali boljše bolj boječe in plašljive, kar jih mnogokrat obvaruje pred nesrečami.

Leto mejnega prometa

Skoraj 5 milijonov in sto tisoč ljudi je prekoračilo mejo na Tržaškem ozemlju v letu 1960 s pomočjo propustnice. V primerjavi s letom 1959 je bilo 10 tisoč prehodov več. Največji promet je bil leta 1958 z 5 milijonov in pol prehodov.

Vedno številnejši je promet s potnimi listi. Skozi štiri mednarodne prehode, ki obstojajo na Tržaškem, je šlo v letu 1960 milijon 240 tisoč oseb, od teh je bilo 120 tisoč prehodov več.

Promet in pomorske proge v Trstu

Trgovski promet skozi tržaško luko je leta 1960 presegal 5.070.000 ton. V zgodovini tržaškega pristanišča je samo leta 1957 bil večji promet kot lani.

Delegacija Trgovske zbornice v Ljubljani

Pod vodstvom predsednika Caidassija bo odšla v prvi polovici januarja v Ljubljano delegacija Tržaške trgovinske zbornice, da bi preučila z jugoslovanskimi strokovnjaki probleme, ki se tičejo trgovskih izmenjav med obema obmejnimama conama. Liberalizacija zunanje trgovine je povzročila, da se trgovci vedno manj poslužujejo predvidenega avtonomnega računa za medconsko izmenjavo. V Ljubljani bodo predvsem pregledali probleme, ki izvirajo iz tega novega položaja, ki škodi krajevnim trgovcem. Med razgovori bodo tudi preučili vprašanje podaljšanja avtocest, ki jih ima italijanska vlada v načrtu, na jugoslovanskem ozemlju ter problem krajevnega sodelovanja v proizvodnji in dobavi električne energije.

Barkovlje

Božični koncert

Sončno popoldne preteklega nedelja je bilo za Barkovljane in tudi za druge Tržačane popoldne prelepega doživljanja, ki ga v naši cerkvi nismo bili deležni že dolga leta. Tržaški pevski zbori so si namreč letos izbrali našo cerkev sv. Jerneja za božični koncert. Ob napovedani uri je bila cerkev že nabitno polna.

Kakor prejšnja leta, je tudi letos organiziral in vodil nastop škofijski referent za cerkveno petje, č. g. Dušan Jakomin. Pri orglah je v večšo roko spremljal č. g. Reven. Zbori so najprej zapeli prelepo »Sveta noč, blažena noč«. Nato še Tomčeve »Božična«, »Angelsko petje«, »Presveta noč«, Premrlovo »Sveti večer« in »Le spi«, Sattnerjevo »Noč božična«, Mavovo »Sveta nebesa«, »Rajske strune«, in dr. Srečno so bili izbrani božični odpevi pri litanijah. Sploh so bile na sporedu pesmi, ki so primerne za nastop, pri katerem poje veliko ljudi ali vsa cerkev. Tako smo tudi tisti, ki nismo bili na koru, dali duška svojemu božičnemu veselju. Ob mikrofona je govoril č. g. Stanko Janežič in s svojo prikupno besedo povezoval v harmonično celoto pesmi in vernike.

Nedeljski koncert je bil tako posrečen zaključek božičnih praznikov, da si lepšega nismo mogli želeli. Zato izrekamo toplo zahvalo vsem, ki so k temu pripomogli: č. gg. duhovnikom, pevcem, pa tudi udeležencem, saj so nekateri prišli prav od daleč. Bog plačaj vsem!

Barkovljani

Občinske volitve na Repentabru

15. januarja bodo volitve za občinski svet v Repentabru. Repentabor s svojimi 429 volivci je najmanjša občina na Tržaškem. Volitve bi že morale biti 6. novembra, vendar pa so bile zaradi neke formalnosti odložene. Sedaj pa nastopajo samo dve listi; prvo sestavljajo eksponenti Slovenske demokratske zveze in sicer: Edvard Guštin, Emilij Guštin, Karel

REPENCI, v nedeljo vsi strnjeno glasujte za Slovensko listo in slov. lipo!

Komar, Branislav Lupinc, Alojz Milič, Karel Skabar (Veliki Repen 23), Karel Skabar (Veliki Repen 40), Jože Skabar, Leopold Skabar, Aleksander Stepančič, Pavel Stok in Avguštin Zlobec. Drugo listo pa sestavljajo eksponenti PCI, NSZ in elementi, ki so bili izključeni iz PCI: Josip Bizjak (bivši župan), Alfonz Guštin, Ivan Guštin, Maksimiljan Guštin, Velimir Guštin, Ferdinand Križman, Jožef Lazar, I-

Blagoslovitev temeljnega kamna za dvorano Katoliškega doma

Nedelja 8. januarja, praznik sv. Družine, bo ostala goriškimi Slovincem v spominu kot eden najpomembnejših dnevo. Kot kmet, ki s ponosom in veseljem gleda na mlado brstje, tako smo mi to nedeljo z zadovoljstvom gledali na začetno delo nove dvorane pri Katoliškem domu. Nova dvorana raste iz zemlje kot raste mlado žito, ki ob svojem času obrodi svoj blagoslov.

Lepo število goriških Slovincem, med katerimi niso manjkali tudi Slovinci iz okoliških vasi, se je zbralo na stavbišču v ulici XX. Septembra. Nebo nam je prizaneslo in nam poslalo lepo, sončno jutro. Najprej je spregovoril predsednik odbora za Katoliški dom, dr. Anton Kacin in nam v klenih besedah prikazal žgočo potrebo po lastnem domu v Gorici. Pred 30 leti je na Primorskem cvetelo kulturno življenje, imeli smo lastne domove ne samo v Gorici, temveč tudi po vaseh, a naši nasprotniki so nam vse uničili. Sedaj vstajajo povsod novi domovi, ki pričajo o življenjski sili in moči Slovincem. Tako vstaja tudi naša dvorana, ki bo še poznim rodovom pričala, da so tu živeli zavedni ljudje, ki so z velikimi žrtvami in odpovedni postavili ta dom.

Za temi uvodnimi besedami je sledil najpomembnejši trenutek, ko je sivolasi starosta goriških duhovnikov, msgr. Lojze Novak, blagoslovil temeljni kamen, v katerega so položili spominsko pergamentno listino z latinskimi in slovenskimi besedilom ter s podpisi odbornikov za gradnjo Katoliškega doma. Listino so priložili tudi nekaj italijanskih kovancev. Travniški kaplan č. g. Mirko Mazora je še prej prečital besedilo pergamentne listine ter prevedel navzočim latinski tekst, ki se v slovenskem prevodu glasi: »Za časa vladanja papeža Janeza XXIII., ko je bil predsednik italijanske republike Giovanni Gronchi, goriški nadškof Hijacint Ambrosi, mestni župan Ferruccio Bernardis, po načrtih arhitekta G. Malnija in njegovega pomočnika R. Travana, pod vodstvom stavbenika P. Protta, potem ko sta prve ideje dala ing. M. Sosič in g. Fr. Simčič, je dne 8. jan. leta Gospodovega 1961., na praznik sv. Družine, msgr. A. Novak, častni kanonik goriškega stolnega kapitlja, blagoslovil temeljni kamen te dvorane, ki naj služi v čast božjo in v korist slovenskega ljudstva.« Msgr. Novak je nato zazidal odprtino sredi belega vogelnega kamna, v katero so položili listino. Zaškripali so škripci in vogelni kamen se je spustil na

van Purič, Franc Skabar, Ivan Skabar in Jožef Skamperle. Prva lista nosi naslov: Slovenska lista in ima kot znak lipovo vejico s helebardo; druga: Lista demokratske enotnosti in ima kot znak žerjava s plugom in s klasom. Demokratski Slovinci so se tokrat odločili, da nastopijo samostojno. Vsaka lista ima dvanajst kandidatov.

Božična prireditve v Škednju

V sredo 4. januarja je bila v škedenjski kinodvorani božična prireditev. V prvem delu je škedenjski cerkveni pevski zbor ob spremljavi orkestra zapel vrsto božičnih pesmi pod vodstvom g. Dušana Jakomina. V drugem delu so nastopili šolarji iz Škednja in Sv. Ane. S pristrčno otroško ljubkostjo so zaigrali dva božična prizora. Nato so vsi skupaj zapeli nekaj božičnih pesmi. V tretjem delu je spet nastopal zbor in se je tako prireditev zaključila s pesmijo.

Občinstvo, ki je napolnilo dvorano, je bilo nad prireditvijo navdušeno, tako nad zborom kot nad otroki. Posebna zahvala za to gre obema učiteljicama, Savici Giorgi in Ondini Pavletič, ter g. Jakominu, ki so se z veliko požrtvovalnostjo posvetili pripravi te prireditve, katero so Škednjci željno pričakovali. Minilo je namreč precej časa, odkar se je pevski zbor zadnjič predstavil domačemu občinstvu. In reči moramo, da je opaziti pri njem vidno izboljšanje, kar je nedvomno dokaz skrbne priprave. Gledalci v dvorani so ob koncu vsake pesmi nagradili nastopajoče z obilnim ploskanjem, kar je izražalo njihovo zadovoljstvo in hvaležnost.

Ob tej prireditvi smo lahko še enkrat spoznali, kako je to potrebno našemu ljudstvu, da lahko še nadalje upa in vidi, da ni vse izumrlo. O tem nam pričajo prireditve kot je bila ta. Upati je, da ne bo zadnja, ampak da bo v spodbudo za nadaljnje delo in požrtvovalnost tako za prireditelje kot za nastopajoče.

Blagoslovitev temeljnega kamna za dvorano Katoliškega doma

priljubljen malto. Vsi navzoči so z veliko pozornostjo in zbranstvijo sledili temu obredu, saj je nam, goriškim Slovincem, naznanjal vstajajočo zarjo lepših dni. Nato je sivolasi msgr. Novak v spremstvu stolniškega vikarja dr. Humarja in travniškega kaplana g. Mirka Mazore obhodil ves stavbeni prostor in ga blagoslovil. Ceravno nekoliko upehan, nam je ob koncu tega obreda še sam spregovoril in poudaril, da bi bilo vse naše delo zaman, če bi Bog ne dal svojega blagoslova. Upajmo, da bo dobri Bog z dopadanjem gledal na naše začetno delo in nam dal, da ga bomo z Njegovim pomočjo tudi dokončali.

Dan matere in otroka na Goriškem

Na praznik sv. Treh kraljev so po vsej Italiji praznovali dan matere in otrok, ki je letos potekal v znamenju gesla: »Z obrambo matere in otroka se brani družina«. V Gorici so na sedežu ONMI v Virgiljevem drevoredu, ob prisotnosti župana in predstavnikov te ustanove razdelili materam 250 darilnih paketov in 22 diplom

V dneh MOLITVE OSMINE (od 18. do 25. januarja) se vsi verni Slovinci pridružimo milijonom krščanskih molitvev in opravljajmo z gorečnostjo po vseh cerkvah prošnjo osemdnevno za ZEDINJENJE KRISTJANOV.

najbolj zaslužnim. Lepa slovesnost je bila tudi v Sovodnjah na sedežu ONMI, kjer je zbranim materam sovodenjske občine govorila zdravnica Milocco-Manzini in poudarila velik pomen zdravniških posveovalnic za mater in za otroka, ki se pod stalnim zdravniškim nadzorstvom lepše razvija. Diplome so podelili Gabrijeli Tomšič, Ameliji Černigoj in Idi Petejan.

P. Oton, O. cap., je umrl

V Gorici je v torek zjutraj umrl v bolnici kapucinski pater Oton. Pokojni je bil v Gorici zelo znan in tudi v Trstu se ga gotovo mnogi še vedno spominjajo. Doma iz Campeggia pri Čedadu je bival v glavnem v samostanih oo. kapucinov v Gorici, Trstu in nekaj časa tudi na Reki. Zadnjih 15 let je bil v Gorici, kjer je nad 12 let vršil službo kaplana v mestnih zaporih. Istočasno je imel tudi dušno oskrbo v zavodu Lenassi; bil je član spovednik. Umrl je v starosti 65 let. Pokopali so ga na goriškem mestnem pokopališču. — Bog mu bodi plačnik za vsa dobra dela, ki jih je opravil zlasti v kaznilnici.

NAŠE SKUPNO ROMANJE

Ze takoj po kongresu v Münchenu so nekateri izrazili željo, da bi radi poromali k Materi božji v Pompeje pri Neaplju.

Ta predlog je Duhovska zveza v Trstu sprejela in izdelala načrt za letošnje skupno romanje, ki se bo vršilo prve dni meseca julija.

Naša romarska pot bo sledeča:

LORETO, NEAPELJ, POMPEI (Marijino svetišče in izkopanine), SORRENTO, AMALFI in RIM.

Pomislite, odločite se in pripravite se!

Za Duhovsko zvezo:
dr. Lojze Škerl

Sovodnje

Umrj je starosta naše vasi

Po zadnji vojni se je naselil v naši vasi Melzer Karel, ki je prej do konca vojne bival v Mirnu. Bil je zelo znana oseba, veljak in poštenjak. Pod nekdanjo Avstrijo je služil pri orožnikih in postal tudi stražmojster. Doma iz Sedele na Češkem se je poročil v Mirnu pred 55 leti z Afro Kobole ter imel več otrok, ki pa so pomrli; preživela sta le dva, Meri in Ladi. Ko je prišla v naše kraje Italija, je bil upokojen in je užival pokoj celih 40 let. Bil je zelo načitan mož, ki je prebiral knjige in časopise v štirih jezikih in zato znal tudi marsikaj povedati. Učakal je zaviljivo starost 87 let čil in zdrav do zadnjega. Zadnji mraz pa ga je stisnil in zaspal je mirno v Gospodu v ponedeljek 9. januarja. Pokopali smo ga na tukajšnjem pokopališču ob obilni udeležbi prijateljev in znancev tudi z onstran meje.

Bog daj pokoj njegovi duši, soprogi g. Afri, sinu Ladiju ter hčerki Meri naše iskreno sozalje.

Števerjan

Števerjanski delavci in njihove družine, kadar potrebujejo zdravniške pomoči, morajo v zdravniško ambulanto, ki se nahaja v južnem delu Podgore, precej iz rok za naše ljudi. Zato je skupina predstavnikov delavskih družin naslovila pismeno prošnjo na bolniško blagajno (I.N. A.M.) v Gorici, naj bi se smeli posluževati ambulante INAM v Gorici, ki je bolj pri rokah. V odgovoru pravi Vodstvo goriške bolniške blagajne, da za sedaj ne kaže delati sprememb, saj bo v kratkem izglasovan zakon, po katerem si bo lahko vsakdo, ki je socialno zavarovan, lahko svobodno izbral svojega zdravnika. — Naj torej Števerjanci malo potrpijo. Upajmo, da bo treba le malo potrpljenja, ne pa dolgo, kot je pri birokraciji v navadi.

Števerjanski občinski svet je pri zadnji seji v preteklem letu dne 28. decembra sklenil zaprositi vlado za prispevek v znesku 31 milijonov lir za asfaltiranje občinskih cest od Bukovja do Sovence, od Dvora do Gaberskega konca ter od Bukovja do križišča v Kakencah.

*

V torek 10. t. m. je umrla 82 letna Veronika Gravnar iz Šcednega. — Svojem naše iskreno sozalje, pokojnici pa naše krščansko voščilo, naj živi v Bogu.

OBVESTILA

ZA MOLITVENO OSMINO krščanske edinosti je izšla nova knjižica: VZHODNI BRATJE; spisal dr. St. Janežič. Cena: 50 lir. — Priporočamo!

MASA V BIZANTINSKO-SLOVANSKEM OBREDU. Ob priliki molitvene osmine

bo v nedeljo 15. januarja v Trstu pri Sv. Jakobu vzhodna liturgija (maša) v bizantinsko-slovanskem obredu, kakor je v navadi med ruskim narodom. Med sveto liturgijo bo mogoče prejeti (krog 16.30) sv. obhajilo pod obema podobama. Pobožnost se bo začela ob 15.30. Po zaključku (ob 17) bo v Marijinem domu (ul. Risorta, 3) vprašanju zedinjenja z vzhodnimi kristjani posvečena prireditev.

MED MOLITVENO OSMINO V GORICI

Med svetovno molitveno osmino se bo tudi Goričani pridružili ostalim kristjanom po svetu v molitvi za zedinjenje. Naš program je naslednji: od 18. do 25. jan. bo v stolni cerkvi vsak dan ob 6.15 sv. maša z liturgičnimi molitvami; med mašo kratko premišljevanje. — V nedeljo 22. jan. bo ob 10. uri sv. maša v vzhodnem obredu, in sicer v Standrežu. Maševal bo dr. St. Janežič, pel pa bo goriški zbor pod vodstvom prof. M. Fileja. Zvečer bo isti zbor pel v goriški stolnici pri vzhodni sv. maši ob 7. uri. — V ponedeljek 23. jan. pa bo g. dr. Janežič imel kulturni večer, posvečen vzhodnim kristjanom. — Večer bo v dvorani na Placuti ob 8.30. Poleg drugega bo tudi petje raznih vzhodnih liturgičnih tekstov.

KOLENDAR ZBORNICE SVOBODNE SLOVENIJE za 1961 je dospel. Dobi se tudi v upravi našega lista.

Poslušajte radijsko oddajo VERA IN NAŠ ČAS, ki je vsako nedeljo ob 12.15

DAROVI

Za oltar sv. Ane: Družina dr. Vrtovec 2.000 lir.

Za Alojzijevišče: Družbenica 2.000; N. N. 500 lir.

Za Slov. sirotišče: Družbenica 2.000; N. N. 500 lir.

Za Katoliški glas: Družbenica 1.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. duhovnik 700 tisoč; N. N. duhovnik 100 tisoč; S. P. 1.000; I. C. 1.000; D. F. 2.000; Breclaj (Bocen) 1.500; H. I. 2.000; C. I. 2.000; Rajer 1.000; Marija Perna 500; L. F. 5.000; dr. L. E. 5.000; Bernard Gomišček 5.000 lir.

PRODAJAM

ENODNEVNE PIŠCANCE prvovrstnih pasem.

Tomšič Peter - Sovodnje, ul. XXIV. maja št. 28

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

NADALJUJE SE Z VELIKIM USPEHOM V TRGOVINI

PITASSI

GORICA - KORZO VERDI - GORICA

Velika razprodaja OSTANKOV

VSE ZIMSKE PROIZVODNJE 1960

• Vsak nakup pomeni prihranek •

NEKAJ NASIH CEN:			
	Za moške	Za ženske	Za otroke
Suknje	od 8.900 lir dalje	Suknje od 8.500 lir dalje	Suknje od 4.900 lir dalje
Ohleke	„ 8.500 „	Ohleke „ 2.500 „	Ohleke „ 3.800 „
Hlače	„ 1.000 „	Tailleurs „ 4.700 „	Suknjiči „ 2.500 „
Suknjiči	„ 3.900 „	Kriila „ 1.000 „	Hlače „ 580 „
Srajce	„ 900 „		

• Ženski in moški dežni plašči LILION 4.200 lir •